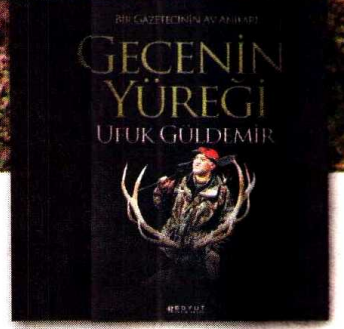

Av arkadaşlarına yadigar

Güldemir
Alaska'da
ayı avında.

■ 2007'de ölen gazeteci Ufuk Güldemir'in hayattayken yazdığı ancak basımına yetiemediği "Gecenin Yüreği"ni ailesi yayımladı. Güldemir önsözde şöyle diyor: "Benden daha iyi avcılar olduğunu biliyorum. Benden çok daha iyi silah atanlar olduğunu da biliyorum. Ama benden daha iyi fotoğraf çeken avcı var mı emin değilim. Bu kitabı avlarımı değil, fotoğraflarımı paylaşmak için yazdım. Av arkadaşlarıma yadigar kalsın istedim." **MIRAÇ ZEYNEP ÖZKARTAL 7'de**

Ufuk Güldemir'in av hatıraları

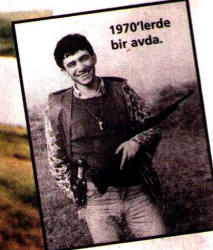
Trakya'da ördek avında-Elinde tüfek, "battı batacak" bir kayıkta.

Gazeteci Ufuk Güldemir'in kanser olduğunu öğrendiği zaman yazmaya başladığı ama basıldığını göremediği avcılık kitabı "Gecenin Yüreği", ailesi tarafından hazırlanıp yayımlandı

Arktik Okyanusu'nda (solda) ve eşi Gaya Güldemir ile Afrika'da (sağda).

Kuzey İsveç'te beyaz keklik avında. Yıl 2005.

1970'lerde bir avda.

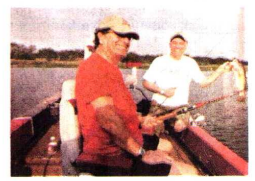
Afganistan, Tacikistan ve Kırgızistan arasında 7 bin 500 metrede, yak üstünde Marco Polo ararken...

Avcılığa armağan bir sözcük: Bohça

Bilenler bilir, Ufuk Güldemir'in özelliklerinden biri de Türkiye'nin sosyal hayatına kazandırdığı tanımlamalardır. "Büfeci İslam'ı" ya da bugün hâlâ dillerden düşmeyen "Beyaz Türk" onun icatlarıdır örneğin. Avcılığa da yeni bir sözcük armağan etmiştir Güldemir: Avcılık etiğine sahip olmayan, türlerin devamlılığını umursamayan, dişi ve yavru hayvanları vuranları "bohça" olarak vafit eder.

2003 yazında, Edirne'de üveyik avında.

Ölümünden kısa süre önce, Hasan Cemal ile birlikte Teksas'ta.

MİRAC ZEYNEP ÖZKARTAL
zeynep.ozkartal@milliyet.com.tr

2006 Nisan ayı... Av tutkunu Ufuk Güldemir Kuzey Kutbu'nda, kutup ayısı avında. Eksi 30 derece soğukta, Arktik Okyanusu'nun üzerinde bir iglodayataken birden sağ yanında bir sırt hissediyor.

Pek önemsemeyen, zaten öyle evhamlı biri de değildir.

Türkiye'ye dönüşte eşinin kuzeni Dr. Jan Klod Kayuka'ya laf olsun diye söz eder bu sızdan. Dr. Kayuka elle muayene eder ve yüzü değişir.

Sonrası çok hızlı ilerler: CT taraması; pankreasta tümör, karaciğerde üç ayrı noktada metastaz teşhisi ve derhal ABD'ye uçuş. Houston MD Anderson Kanser Hastanesi'ne yatar.

Yenilmeye, dertlenmeye, durmaya alışık değildir; bir süredir aklında olan projeyi hemen hayata geçirir. Hastanede önüne dizüstü bilgisayarı açar ve avcılık üzerine kitabını yazmaya başlar.

Kanseri avlama yöntemleri

Kitap, bitmiş bir avcılık serüveninin anı defteri değildir. Eski avlarını yazarken bir yandan da Teksas, Alaska, Afrika'ya gider Güldemir. Yeni sayfaları eklenir kitaba. Yazdıklarını kardeşi Şafak Okuyun'e okur; bu okuma seanslarının mekânı sıkı sıkıya hastanenin bekleme salonudur.

Kanserin hızı kitabınki geçir ne yazık ki, kitabın basıldığını göremeden, 10 Haziran 2007'de yaşamını kaybeder Güldemir.

Ailesi, bir vasiyet gibi kabul ettiği bu kitap projesini onusuz tamamlar. Son yıllardaki avlarının çoğuna eşlik eden eşi Gaya Güldemir, fotoğrafları tek tek seçerek kitaba yerleştirir ve "Gecenin Yüreği" Boyut Yayıncılık etiketiyle buluşur okurla.

Sınırlı sayıda basılan kitap, kişiye özel sertifikası ile Ufuk Güldemir'in yakınlarına, meslektaşlarına ve av arkadaşlarına hatıra olarak gönderilir.

"Gecenin Yüreği", Abraham Lincoln'un "Ayi Avı" adlı şiiriyle açılıyor. Ve ardından Güldemir'in giriş yazısı "Kanser Avı" geliyor.

Kanseri nasıl avlayacağını hesap ediyor Güldemir ve tek çare buluyor: Yakalayıp eliyle boğmak. "Tek çarem vardı" diyor yazısında. "Zehirlemeliydim kendi vücudumu. MD Anderson'daki rehberim dedi ki: 'Sadece birkaç ay zamanın var. Ve sadece dört trofe (av hayvanının hatıra değeri taşıyan

kısımları) avlayabilirsin'. Saydım. Biri pankreasının kuyruğunda, üçü de karaciğerimde toplam dört tümör vardı, kanserli trofe."

Hayatının avıdır bu, "en heyecanlı, en tehlikeli ve ölümcül" olanı... Bir damla yaş süzülür gözlerinden, "bir kursun" diyecektir her gözyaşına ve devam edecektir: "İtikat silah. Sevgi barut. Yumruk boğazımda haykırıyorum. Ben kanseri astım duvarıma".

Bu avdan başarısızlıkla döneceğini bilmiyordu henüz; belki de biliyordu da avı ruhu izin vermiyordu iz sürmekten vazgeçmesine...

Sapanla kuş vuran "sniper"

Sayfaları çevirince nefis fotoğraflar çıkıyor karşınıza; Etiyopya'dan ve Tacikistan'dan birbirinden güzel çocuk fotoğrafları. Sonra Alaska'nın buzulları, Kalahan Çölü'nün ısızlığı, Bering Denizi'nin ırkittüccü sakinliği...

Kitabın ilk bölümü "Kuşlar"... Ufuk Güldemir belki de av sevdasının yüreğine düştüğü ilk anı anlatıyor burada. Halasının oğlu Fikret'in, sapanı durbünlü tüfekmişesine kullanıp bir sniper hasasiyetiyle 25 metreden çalı kuşlarını vurması...

Henüz 9-10 yaşlarındaki Güldemir için bir idoldür 15 yaşındaki "büyük avcı" Fikret abi.

Ve henüz yeniyetme bir delikanlyken elinde tüfekte verdiği pozlar var sayfalarda, her birinin üzerinde de kendi el yazısıyla eklediği notlar.

Diplomasi ve politika yazılının yanı sıra, avcılık üzerine de yazılar kaleme alan; bir foto muhabiri heyecanıyla yaşadıklarını kayda alan, hayata haber gözüyle bakan bir gazetecinin elinden çıktığı kitabın her sayfasında gösteriyor kendini.

Sayfaları çeviriyoruz; bu kez geyikler var sırada, irileri ve cüceleriyle... Ardından koyunlar, yarıtlar ve ayılar: Avrupa, Kamçatka, Grizzly ve kutup ayıları. Kitabın adını aldığı "Gecenin Yüreği" ise yaban domuzlarıyla ilgili.

Kitapta yalnızca "av anıları" yok elbette. Dostlar, anılar, anıların arasında ustaca serpiştirilmiş, dünyaya, yaşama, tabiata dair yorumlar da var...

Çünkü Ufuk Güldemir için avcılık yalnızca ay ışığında iz sürmek, hedefe kilitlenmek ve kocaman bir yaban domuzunu yere sermek değildir.

Avlanmaya gittiği her ülkenin av politikasını araştırır, hayatta her şeye olduğu gibi buna da kafa yorar.

Bu nedenle "Gecenin Yüreği" avcılığın felsefesini anlatan bir kitap...

Ava karşı bir yayıncı

İlgincidir, kitabın yayıncısı Bülent Özukan ava mesafeli duruyor. Karşı olduğu bir konu hakkında kitap yapmak pek kolay değil bir yayıncı için.

Özukan uzun süre bakamamış Güldemir'in yazılarına. Ancak odasını dolduran binlerce av fotoğrafını karıştırırken, Güldemir'in gözlerindeki tutkuyu keşfetmiş. Ve "uzlaşmış" Ufuk Güldemir'in av metinleriyle: "Yazılarını okumaya başladığımda, av tutkusunun farklı

boyutta bir şey olduğunu kavramaya başladım. Bilgi gerektiriyordu, özveri, yaşamından-ışından zaman çalma. Adrenalinle yogurma..."

Aslında okur için de zor. Doğal yaşamlarının içinde, adıl olmayan bir mücadelede yenik düşmüş hayvan fotoğrafları- eğer av tutkunu değilseniz- üzüyor ve kızdırıyor insanı.

Avcılığı olumlamayanlar, Ufuk Güldemir'in anısına saygıyla kapatıyor "Gecenin Yüreği"nin kapığını...